

Žaloba podaná dne 6. října 2004 MobilCom Aktiengesellschaft proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-397/04)

(2004/C 314/55)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 6. října 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství MobilCom Aktiengesellschaft, se sídlem v Búdelsdorf (Německo), zastoupenou K. Jacobsenem, U. Wellmannem a T. Sharpem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí Komise Evropských společenství ze dne 14. července 2004 ke spisové značce C5/03 (ex N 239/03);
- podpůrně zrušil článek 1 rozhodnutí Komise Evropských společenství ze dne 14. července 2004 ke spisové značce C5/03 (ex N 239/03) v rozsahu, v jakém se v poslední části věty uvádí „... pokud Německo splní podmínku uvedenou v článku 2 tohoto rozhodnutí“, jakož i zrušil články 2 a 3 výše uvedeného rozhodnutí v celém rozsahu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

V napadeném rozhodnutí byla státní podpora, již Německo poskytlo žalobkyni, prohlášena za slučitelnou se společným trhem, pokud Německo splní podmínky uvedené v článku 2 rozhodnutí. Tato podmínka ukládá žalobkyni zavřít na sedm měsíců „online distribuční kanál“.

Žalobkyně nejprve uplatňuje, že Komise není v této věci příslušná. Vzhledem k tomu, že se obchodní činnost žalobkyně spočívající ve zprostředkování smluv o poskytování mobilních telekomunikačních služeb omezuje výlučně na Německo, nemůže ovlivnit mezistátní obchod.

Žalobkyně dále uvádí, že chybí vhodný právní základ pro uložení takové povinnosti Komisi, takže došlo k porušení Smlouvy o ES nebo právní normy k jejímu provedení.

Podle názoru žalobkyně je podmínka uložená žalobkyni svévolná, neboť neexistuje žádné dostatečné odůvodnění. Žalobkyně proto vytýká chybné uvážení, respektive neprovedení uvážení. Komise dále uspokojivě neprokázala, že napadené rozhodnutí je nezbytným, vhodným a zároveň nejméně omezujícím prostředkem, a porušuje tedy zásadu proporcionality.

Žaloba podaná dne 11. října 2004 Borco-Marken-Import Mattheisen GmbH & Co. KG proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

(Věc T-405/04)

(2004/C 314/56)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 11. října 2004 žaloba podaná proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) Borco-Marken-Import Mattheisen GmbH & Co. KG, se sídlem v Hamburku (Německo) zastoupenou M. Wolterem, advokátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu ze dne 13. srpna 2004 ve věci R0913/2002-2;
- určil, že ustanovení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) a čl. 7 odst. 2 nařízení č. 40/94 nebrání zveřejnění přihlášené ochranné známky „Caipi“ pro výrobky třídy 33 (alkoholické nápoje kromě piva);

- uložil žalovanému Úřadu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství:	Žalobkyně
Přihlášená ochranná známka Společenství:	Slovní ochranná známka „Caipi“ pro výrobky třídy 33 (alkoholické nápoje kromě piva) – přihláška č. 2 655 967
Rozhodnutí průzkumového referenta:	Zamítnutí zápisu přihlášené ochranné známky
Rozhodnutí odvolacího senátu:	Zamítnutí odvolání
Žalobní důvody:	Porušení ustanovení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) a článku 12 nařízení č. 40/94 ⁽¹⁾ . Nesprávné nepřihlédnutí k předchozímu zápisu na vnitrostátní úrovni.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1994 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 11, s. 1).

Žaloba podaná dne 11. října 2004 Spolkovou republikou Německo proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-414/04)

(2004/C 314/57)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 11. října 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Spolkovou republikou Německo, zastoupenou C.-D. Quassowskim, ve spolupráci s C. von Donatem, advokátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— zrušil rozhodnutí Komise, sdělené dopisem Generálního ředitelství pro regionální politiku ze dne 9. srpna 2004, v rozsahu, v němž je příspěvek Společenství z Evropského fondu pro regionální rozvoj na operační program RESIDER II Nordrhein–Westfalen 1995–1999 (EFRR č. 94.02.10.036)/ARINCO č. 94.DE.16.051) snížen na částku 72 794 851,67 eur a odmítnuta výplata zbývajících částky ve výši 2 268 988,33 eur německým orgánům.

— uložil Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Napadeným rozhodnutím snížila Komise příspěvek Společenství ze strukturálního fondu EFRR na operační program RESIDER-II Nordrhein–Westfalen 1995–1999 (EFRR č. 94.02.10.036)/ARINCO č. 94.DE.16.051) na 72 794 851,67 eur a odmítla vyplatit zbývajících částku ve výši 2 268 988,33 eur německým orgánům. Důvodem pro snížení je nižší využití programu v případě některých opatření a vyšší využití v případě jiných ve srovnání se zvláštním finančním plánem programu. Rovnováha mezi, ve větší a menší míře, využívanými opatřeními nebyla nastolena v rámci jednotlivých priorit programu, ale v rámci celkového příspěvku EFRR na program.

K odůvodnění žaloby poukazuje žalobkyně nejprve na to, že podle článku 24 nařízení č. 4253/88⁽¹⁾ je snížení příspěvku Společenství možné pouze tehdy, pokud existuje podstatná změna druhu nebo prováděcích podmínek operací nebo opatření. Podle názoru žalobkyně nepředstavují provedená přerozdělení žádnou takovou podstatnou změnu.

Pro případ, že by výše uvedená přerozdělení měla být považována za podstatné změny, žalobkyně uplatňuje, že existuje předchozí souhlas Komise, který byl udělen prostřednictvím jejích „Pokynů pro účetní závěrku operačních opatření (1994–1999) strukturálních fondů“ (SEC (1999) 1316).

Žalobkyně namítá také vadu ve volném uvážení Komise, která své volné uvážení, jež má k dispozici, vůbec nevyužila, a nedostatek v odůvodnění napadeného rozdělení.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 4253/88 ze dne 19. prosince 1988, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 2052/88, pokud jde o koordinaci mezi činnostmi jednotlivých strukturálních fondů navzájem a mezi těmito činnostmi a operacemi Evropské investiční banky a jinými dostupnými finančními nástroji (Úř. věst. L 347, 31.12.1988, s. 1).

Žaloba podaná dne 8. října 2004 Bunker & BKR, S.L. proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (OHIM)

(Věc T-423/04)

(2004/C 314/58)

(Jednací jazyk: španělština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 8. října 2004 žaloba podaná proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (OHIM) Bunker & BKR, S.L., se sídlem v Almansa (Španělsko), zastoupenému Josém Enriquem Astizem Suárezem, advokátem.